

Rieder Anna Róza: füstbe ment szülési terv

(A vers a Gödöllői Irodalmi Díj 2023 pályázaton 1. helyezést ért el.)

Karom szagos olajág volt, s most egyedül sírok.

Újvári Erzsi

Térdelve tilos imádkozni.
Az ég felé kell fordulnia annak, aki az égiekhez beszél.
Ez így biztonságos a papnak,
nem arra képezték ki, hogy a hívő négykézlábra ereszkedve
nyisson kaput az alvilágra.

Ez nem olyan kert, ahol Isten könnyei meglocsolják az olajfákat.
Két fájás közt felpillantok. A töltésen ott áll a gátőr.
Összevont szemöldökkel méreget.
Itt szigorú szabályozások vannak érvényben,
akkor kell folytania a folyónak, mikor eresztik.

Az ágy mellé poharat készített a nővér.

Vörös vizeket verejtékezem, az őt irányít,
könyékig nyúl a mederbe, a hordalékban kagyló.
A héjak között valaki reszket.

Még pulzál, mikor levágják rólam a holt ágat.
Nyisszan a metszőolló,
egy kihalt mediterrán város falai
verik vissza a szárnycsattogást.

Egyedül fekszem a fehér hegyen, és irgalomról álmodom.
Ebben a templomban semmi sem arany, az óra sem.

Csupasz mellemen hideg fények cikáznak.
Aki szeretnek, nem tudtak ébren maradni értem.

A folyosón mindig ég a villany.